

Extended Mix (8 / 10)

Framepictures Remember it

FRAMEPICTURES kommer från Portugal och har en något annorlunda bakgrund som band betraktat, än vad vi är vana vid när det gäller den typ av komplex progressiv rock som det här femmannabandet sysslar med. Bandet bildades 2004 som en grupp bestående av fyra sessions musiker som backade upp diverse portugisiska popfenomen. Man försökte sig på att spela helt instrumental musik eftersom man inte hade någon sångare, men snart insåg de att de var just sång som saknades för att musiken skulle bli mer dynamisk. Därför tillfrågades Tiago Delgado som numera är fast medlem och som sjunger på FRAMEPICTURES debutplatta, "Remember it", som släpps av bolaget ProgRock Records i dagarna.

Titeln på plattan kan mycket väl vara ett stort skämt från grabbarna, för FRAMEPICTURES musik är inte något som man kommer håg efter en genomlyssning. CD'n består av sju spår med en speltid på hela 80 minuter så det är en mastig platta att ta sig igenom. Det är också en våt dröm för alla Er proggarer som älskar långa och komplicerade låtar, för avslutande "My will to live" dras ut till hela 26 minuter av kvalitativ musik. Men jag föredrar de kortare spåren som ligger mellan sex och tretton minuter, där grabbarna koncentrerar sig bättre på sina teman i låtarna. Inledande "Memories faded away" låter väldigt mycket tidiga Dream Theater och är också mitt favoritspår på skivan, tillsammans med den jazziga och Rush-influerade "Call for me".

Titelspåret är plattans kortaste låt och låter också väldigt amerikansk i sin stil, och man kommer att tänka på Dream Theater, Shadow Gallery och Rush. Men ibland sticker bandet in huvudet i tyngre stil och progmetalband som Symphony X och Vanden Plas ligger närmare som referensram i en låt som "Shadows black and grey". Enligt egen utsaga så låt FRAMEPICTURES en hel del som Planet X när de inte hade sångaren Tiago i bandet och man kan fortfarande höra det i dagens band, när man blandar in jazzfusion i sin musik.

FRAMEPICTURES är ett oerhört spelskickligt band som imponerar med snygga teman och en bra produktion. Trots en komplex musik så finns det mycket melodiosa inslag som är lätta att memorera, men det är ändå en tung platta att ta sig igenom. Plattan tappar tyvärr fokus med avslutande "My will to live" och det känns som om idéerna tagit slut, och att grabbarna gjort låten bara för att ha med en lång och episk komposition. Men som debutplatta räknat så är det här riktigt, riktigt bra.